II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende het toezicht en de controle op grote risico's van kredietinstellingen

(91/C 123/09)

COM(91) 68 def. — SYN 333

(Door de Commissie ingediend op 27 maart 1991)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, eerste en derde zin,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat deze richtlijn past in de doelstellingen die zijn uiteengezet in het Witboek van de Commissie inzake de voltooiing van de interne markt (1);

Overwegende dat de fundamentele toezichtregels dienen te worden geharmoniseerd; dat de Lid-Staten derhalve de mogelijkheid moeten behouden tot het voorschrijven van stringentere regels dan in deze richtlijn voorzien;

Overwegende dat deze richtlijn het onderwerp heeft gevormd van een raadpleging van het Raadgevend Comité voor het bankwezen, dat op grond van artikel 6, lid 4, van Richtlijn 77/780/EEG van de Raad van 12 december 1977 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (2), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/646/EEG (3), de Commissie voorstellen kan doen met het oog op de coördinatie van de in de Lid-Staten geldende coëfficiënten;

Overwegende dat het toezicht en de controle op de risico's van de kredietinstellingen een integrerend deel van het bedrijfseconomische toezicht op deze instellingen vormen; dat een overmatige concentratie van risico's bij één cliënt of groep van verbonden cliënten tot onaanvaardbare verliesmogelijkheden kan leiden; dat een dergelijke situatie kan worden geacht schadelijk te zijn voor de solvabiliteit van een kredietinstelling;

Overwegende dat aanvankelijk door middel van Aanbeveling 87/62/EEG van de Commissie (4) gemeenschappelijke oriënteringen met betrekking tot het toezicht en de controle op risico's van kredietinstellingen werden vastgelegd; dat dit instrument werd gekozen, omdat het de mogelijkheid bood geleidelijk de bestaande stelsels aan te passen en nieuwe stelsels in te voeren zonder het bankwezen van de Gemeenschap te ontwrichten; dat, nu deze eerste fase is voltooid, een dwingend instrument, dat van toepassing is op alle kredietinstellingen van de Gemeenschap, dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat, aangezien op een geïntegreerde bankmarkt de kredietinstellingen rechtstreeks met elkaar concurreren, de verplichtingen inzake het toezicht in de gehele Gemeenschap gelijkwaardig moeten zijn; dat daartoe de criteria die gelden voor het bepalen van de concentratie van de risico's in op het vlak van de Gemeenschap dwingende rechtsregels vervat moeten zijn en niet meer door de Lid-Staten algeheel vrij moeten kunnen worden bepaald; dat de vaststelling van gemeenschappelijke regels derhalve het beste de belangen van de Gemeenschap dient daar aldus verschillen in concurrentievoorwaarden worden voorkomen en het bankwezen van de Gemeenschap wordt versterkt;

Overwegende dat met betrekking tot de voor het bepalen van de omvang van risico's te gebruiken boekhoudtechniek wordt verwezen naar het bepaalde in Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen (5);

(1) Document COM(85) 310.

(2) PB nr. L 322 van 17. 12. 1977, blz. 30.

(3) PB nr. L 386 van 30. 12. 1989, blz. 1.

(4) PB nr. L 33 van 4. 2. 1987, blz. 10.

(5) PB nr. L 372 van 31. 12. 1986, blz. 1.

Overwegende dat Richtlijn 89/647/EEG van de Raad van 18 december 1989 betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen (1) een nomenclatuur bevat van de door kredietinstellingen gelopen risico's; dat het derhalve gerechtvaardigd is naar deze nomenclatuur te verwijzen ten behoeve van de definitie van de risico's in de zin van de onderhavige richtlijn; dat het echter niet passend is te verwijzen naar de wegingen of risicograden die in Richtlijn 89/647/EEG zijn vastgesteld; dat deze wegingen en risicograden immers zijn opgezet met het oog op de vaststelling van een vereiste van algemene solvabiliteit ter dekking van het kredietrisico van kredietinstellingen; dat het in het kader van een regeling inzake grote risico's, de doelstelling is het maximale risico voor verliezen van een kredietinstelling op een cliënt of een groep van verbonden cliënten te beperken; dat derhalve een prudente aanpak moet worden gevolgd waarbij als algemene regel de risico's tegen hun nominale waarde moeten worden opgenomen, zonder toepassing van wegingen of risicograden;

Overwegende dat wanneer een kredietinstelling risico's aangaat met betrekking tot haar eigen moederonderneming, of andere dochterondernemingen van deze moederonderneming, een bijzondere voorzichtigheid geboden is; dat het beheer van de door de kredietinstellingen aangegane risico's volledig zelfstandig moet worden gevoerd, met inachtneming van de beginselen van een gezonde bedrijfsvoering in het bankbedrijf, en los van elke overweging die vreemd is aan deze beginselen; dat in Tweede Richtlijn 89/646/EEG van de Raad van 15 december 1989 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, alsmede tot wijziging van Richtlijn 77/780/EEG wordt bepaald dat ingeval de door de personen die rechtstreeks of middellijk een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling hebben, uitgeoefende invloed een gezonde en prudente bedrijfsvoering van de instelling kan belemmeren, de bevoegde autoriteiten de passende maatregelen treffen om aan deze toestand een einde te maken; dat er op het gebied van grote risico's eveneens aanleiding toe is specifieke voorschriften vast te stellen ten aanzien van de door een kredietinstelling aangegane risico's met betrekking tot ondernemingen van zijn eigen groep, in het onderhavige geval, strikter beperkende voorschriften voor deze risico's dan voor andere risico's; dat deze striktere beperking echter niet mag worden toegepast wanneer de moederonderneming een financiële onderneming of een kredietinstelling is, en de andere dochterondernemingen kredietinstellingen, financiële instellingen, of ondernemingen die nevenactiviteiten voor de banksector verrichten, mits al deze ondernemingen onder het toezicht op geconsolideerde basis op de kredietinstelling vallen; dat het toezicht op geconsolideerde basis op het geheel dat aldus wordt geconstitueerd, in dit geval immers een voldoende doeltreffend toezicht mogelijk maakt, zonder dat het onmisbaar is stringentere voorschriften ter beperking van de risico's te stellen; dat de bankgroepen op deze wijze eveneens zullen worden aangemoedigd hun structuren zodanig op te zetten dat de uitoefening van het toezicht op geconsolideerde basis mogelijk wordt gemaakt, hetgeen een gewenst resultaat is, omdat aldus een vollediger toezicht kan worden ingevoerd;

Overwegende dat ten aanzien van bijzondere categorieën kredietinstellingen, als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Richtlijn 89/646/EEG, een toepassing in twee etappes van de limiet van 25 % van het eigen vermogen moet worden toegestaan; dat immers, aangezien het eigen vermogen van deze instellingen beperkt is, een toepassing van de norm van 25 % in één etappe hun kredietverleningsactiviteit te plotseling zou verminderen;

Overwegende dat soortgelijke uitvoeringsbevoegdheden als die welke de Raad zich in Richtlijn 89/299/EEG (2) betreffende het eigen vermogen van kredietinstellingen heeft voorbehouden, in Richtlijn 89/646/EEG aan de Commissie zijn verleend;

Overwegende dat er, rekening houdend met het specifieke karakter van de betrokken sector, termen aanwezig zijn om aan het in artikel 22 van Richtlijn 89/646/EEG bedoelde Comité de taak toe te vertrouwen de Commissie bij te staan bij de uitoefening van de haar verleende bevoegdheden overeenkomstig procedure III, variant a), van Besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (3),

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt:

a) „kredietinstelling" gedefinieerd zoals in artikel 1, eerste streepje, van Richtlijn 77/780/EEG, daaronder begrepen van de bijkantoren van deze kredietinstellingen in derde landen, en alle particuliere of openbare ondernemingen, met inbegrip van hun bijkantoren die voldoen aan de definitie van artikel 1, eerste streepje, van Richtlijn 77/780/EEG en die in een derde land zijn erkend;

b) „bevoegde autoriteiten" gedefinieerd zoals in artikel 1, negende streepje, van Richtlijn . . . (toezicht op geconsolideerde basis);

c) „moederonderneming" gedefinieerd zoals in de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 83/349/EEG (4);

d) „dochteronderneming" gedefinieerd zoals in de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 83/349/EEG; elke dochteronderneming van een dochteronderneming wordt beschouwd als een dochteronderneming van de moederonderneming die aan het hoofd van deze ondernemingen staat;

(1) PB nr. L 386 van 30. 12. 1989, blz. 14.

(2) PB nr. L 124 van 5. 5. 1989, blz. 16.

(3) PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33.

(4) PB nr. L 193 van 18. 7. 1983, blz. 1.

e) „financiële houdstermaatschappij" gedefinieerd zoals in artikel 1, derde streepje, van Richtlijn . . . (toezicht op geconsolideerde basis);

f) „financiële instelling" gedefinieerd zoals in artikel 1, zesde streepje, van Richtlijn 89/646/EEG;

g) „een onderneming met nevenactiviteiten voor de banksector" gedefinieerd zoals in artikel 1, vijfde streepje, van Richtlijn . . . (toezicht op geconsolideerde basis);

h) onder „risico's" verstaan: de in artikel 6 en de bijlagen I en III van Richtlijn 89/647/EEG genoemde activa en posten buiten de balanstelling, zonder toepassing van de in deze bepalingen vastgestelde wegingsfactoren; de in vorengenoemde bijlage III bedoelde posten buiten de balanstelling worden berekend volgens de in bijlage II bij dezelfde richtlijn beschreven methode, zonder toepassing van de wegingsfactoren die gelden voor de tegenpartij; de verbintenissen tot vaste overneming van een effectenemissie, onder aftrek van de aan andere kredietinstellingen of aan financiële instellingen overgedragen gedeelten;

i) onder „zone A" verstaan: de in artikel 2, lid 1, tweede streepje, van Richtlijn 89/647/EEG gedefinieerde zone;

j) onder „zone B" verstaan: de in artikel 2, lid 1, derde streepje, van Richtlijn 89/647/EEG gedefinieerde zone;

k) onder „eigen vermogen" verstaan: het eigen vermogen van een kredietinstelling, zoals gedefinieerd in Richtlijn 89/299/EEG;

l) onder „zeggenschap" verstaan: het verband dat bestaat tussen een moederonderneming en een dochteronderneming, zoals gedefinieerd in de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 83/349/EEG, of een verband van dezelfde aard tussen een natuurlijke of rechtspersoon en een onderneming;

m) onder „groep van verbonden cliënten" verstaan: twee of meer natuurlijke of rechtspersonen die, tenzij het tegendeel wordt bewezen, uit een oogpunt van risico een geheel vormen omdat

i) een van hen direct of indirect zeggenschap heeft over de andere of de anderen, dan wel omdat

ii) zij zodanig onderling verbonden zijn dat, indien een van hen financiële problemen zou ondervinden, de anderen of alle anderen waarschijnlijk in betalingsmoeilijkheden zouden komen. Met name dienen natuurlijke en/of rechtspersonen als onderling verbonden te worden beschouwd in het geval van:

— gemeenschappelijke aandeelhouders of vennoten;

— gemeenschappelijke bestuurders;

— kruiselingse garanties;

— een directe onderlinge afhankelijkheid op commercieel gebied, die niet op korte termijn kan worden vervangen.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Deze richtlijn is van toepassing op kredietinstellingen die de in artikel 3 van Richtlijn 77/780/EEG bedoelde vergunning hebben verkregen.

De Lid-Staten kunnen afzien van toepassing van deze richtlijn op:

a) de kredietinstellingen die zijn genoemd in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 77/780/EEG;

b) de in artikel 2, lid 4, onder a), van Richtlijn 77/780/EEG gedefinieerde instellingen die in een zelfde Lid-Staat zijn aangesloten bij een in die zelfde Lid-Staat gevestigd centraal orgaan. In dat geval moet, onverminderd de toepassing van deze richtlijn op het centrale orgaan, op het geheel dat door het centrale orgaan en de aangesloten instellingen wordt gevormd, een globaal toezicht worden uitgeoefend wat de grote risico's betreft.

Artikel 3

Kennisgeving van grote risico's

1. Door de kredietinstelling wordt van de grote risico's, zoals omschreven in lid 2, aan de bevoegde autoriteiten kennis gegeven. De Lid-Staten bepalen dat deze kennisgeving, al naar hun keuze, plaatsvindt volgens een van de volgende twee formules:

— kennisgeving van alle grote risico's ten minste eenmaal per jaar, gecombineerd met een voortdurende mededeling in de loop van het jaar van de veranderingen in de jaarlijkse kennisgeving;

— kennisgeving van alle grote risico's ten minste viermaal per jaar.

2. Een door een kredietinstelling met betrekking tot een cliënt of een groep van verbonden cliënten aangegaan risico wordt als groot beschouwd indien de waarde ervan 10 % of meer van het eigen vermogen bedraagt.

Artikel 4

Voor grote risico's geldende grenswaarden

1. Een kredietinstelling mag met betrekking tot een cliënt of een groep van verbonden cliënten geen risico's met een totale waarde van meer dan 25 % van het eigen vermogen aangaan.

2. Indien de cliënt of de groep van verbonden cliënten de moederonderneming van de kredietinstelling of een van de dochterondernemingen van deze moederonderneming is, wordt het in lid 1 bepaalde percentage verlaagd tot 20 %.

3. Een kredietinstelling mag geen grote risico's aangaan waarvan de totale waarde meer dan 800 % van het eigen vermogen bedraagt.

4. De Lid-Staten mogen striktere grenswaarden vaststellen dan de in de leden 1, 2 en 3 vermelde.

5. De in de leden 1, 2 en 3 bepaalde grenswaarden moeten doorlopend worden nageleefd. Zij mogen slechts in uitzonderlijke omstandigheden tijdelijk worden overschreden en in dat geval stellen de bevoegde autoriteiten de termijn vast waarbinnen de kredietinstelling haar situatie in het reine brengt.

6. De Lid-Staten mogen de met betrekking tot de financiële houdstermaatschappij die de moederonderneming van de kredietinstelling is en met betrekking tot de andere dochterondernemingen van deze financiële houdstermaatschappij aangegane risico's geheel of gedeeltelijk van de toepassing van lid 2 vrijstellen, mits

a) deze financiële houdstermaatschappij is opgenomen in het toezicht op geconsolideerde basis op de kredietinstelling dat wordt uitgeoefend overeenkomstig Richtlijn . . . (toezicht op geconsolideerde basis);

b) deze andere dochterondernemingen kredietinstellingen, financiële instellingen of ondernemingen zijn die nevenactiviteiten voor de banksector verrichten en vallen onder het toezicht op geconsolideerde grondslag op de kredietinstelling dat wordt uitgeoefend overeenkomstig Richtlijn . . . (toezicht op geconsolideerde basis).

7. De Lid-Staten mogen van de toepassing van de leden 1, 2 en 3 geheel of gedeeltelijk vrijstellen de risico's die zijn aangegaan met betrekking tot:

a) de moederonderneming van de kredietinstelling, mits deze moederonderneming een kredietinstelling is die onderworpen is aan een toezicht op geconsolideerde basis dat wordt uitgeoefend overeenkomstig Richtlijn . . . (toezicht op geconsolideerde basis) of aan in een derde land geldende gelijkwaardige normen;

b) de dochterondernemingen van de kredietinstelling, mits deze dochterondernemingen kredietinstellingen, financiële instellingen of ondernemingen zijn die met het bankbedrijf verband houdende diensten verrichten en vallen onder het toezicht op geconsolideerde basis op de kredietinstelling, dat wordt uitgeoefend overeenkomstig Richtlijn . . . (toezicht op geconsolideerde basis).

8. De Lid-Staten mogen de volgende risico's geheel of gedeeltelijk vrijstellen van de toepassing van de leden 1, 2 en 3:

a) activa die vorderingen op centrale overheden en centrale banken van zone A vertegenwoordigen;

b) activa die vorderingen op de Europese Gemeenschappen vertegenwoordigen;

c) activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door centrale overheden en centrale banken van zone A, alsmede door de Europese Gemeenschappen;

d) andere risico's die zijn aangegaan met betrekking tot of gegarandeerd zijn door de centrale overheden en de centrale banken van zone A en de Europese Gemeenschappen;

e) activa die vorderingen op centrale overheden en centrale banken van zone B vertegenwoordigen, luidende en gefinancierd in de nationale valuta van de leningnemer;

f) activa die ten genoegen van de bevoegde autoriteiten zijn gegarandeerd door onderpand in de vorm van effecten die zijn uitgegeven door centrale overheden of centrale banken van zone A, of door de Europese Gemeenschappen;

g) activa die ten genoegen van de bevoegde autoriteiten zijn gegarandeerd door onderpand in de vorm van deposito's in contanten bij de leningverstrekkende instelling, of bij een kredietinstelling die de moederonderneming van de leningverstrekkende instelling is;

h) activa die ten genoegen van de bevoegde autoriteiten zijn gegarandeerd door onderpand in de vorm van certificaten van deposito, uitgegeven door en gedeponeerd bij de leningverstrekkende instelling;

i) activa die vorderingen op en andere risico's ten aanzien van kredietinstellingen vertegenwoordigen met een looptijd van ten hoogste één jaar en die geen eigen vermogen van die instellingen zijn in de zin van Richtlijn 89/299/EEG;

j) wissels en promessen met een looptijd van ten hoogste één jaar die de handtekening van een andere kreditinstelling dragen en voor herfinanciering door een centrale bank worden aanvaard;

k) obligaties als gedefinieerd in artikel 22, lid 4, van Richtlijn 85/611/EEG [1];

[1] PB nr. L 375 van 31. 12. 1985, blz. 3.

l) activa die vorderingen vertegenwoordigen op regionale of centrale kredietinstellingen waarmede de leningverstrekkende kredietinstelling krachtens wettelijke of statutaire bepalingen in het kader van een netwerk is verbonden en die op grond van deze bepalingen zijn belast met de verrekening van vorderingen en schulden tussen de aangesloten instellingen.

9. De Lid-Staten mogen voor de toepassing van de leden 1, 2 en 3 een wegingsfactor van 20 % toepassen op de activa die vorderingen vertegenwoordigen op, alsmede op de andere risico's met betrekking tot of gegarandeerd door, regionale en plaatselijke overheden van de Lid-Staten; de Lid-Staten mogen deze coëfficiënt evenwel op de voorwaarden van artikel 7 van Richtlijn 89/647/EEG tot 0 % verlagen.

10. Wanneer een risico met betrekking tot een cliënt ten genoegen van de bevoegde autoriteiten door een derde partij is gegarandeerd, mogen de Lid-Staten het risico beschouwen als aangegaan met betrekking tot deze derde partij en niet met betrekking tot de cliënt.

Artikel 5

Toezicht op geconsolideerde basis en op niet-geconsolideerde basis

1. Indien de kredietinstelling geen moederonderneming en geen dochteronderneming is, wordt het toezicht op de naleving van de in de artikelen 3 en 4 bepaalde verplichtingen op niet-geconsolideerde basis uitgeoefend.

2. Indien de kredietinstelling een moederonderneming is, wordt het toezicht op de naleving van de in de artikelen 3 en 4 bepaalde verplichtingen uitgeoefend op geconsolideerde basis, overeenkomstig Richtlijn ... (toezicht op geconsolideerde basis).

3. De voor het afgeven van de vergunning en voor het toezicht op de kredietinstelling die een moederonderneming is, verantwoordelijke autoriteiten mogen tevens eisen dat deze kredietinstelling de verplichtingen van de artikelen 3 en 4 naleeft op subgeconsolideerde of niet-geconsolideerde basis; zij mogen zulks eveneens eisen van elke dochteronderneming van deze kredietinstelling die onder hun vergunningsbevoegdheid en hun toezicht valt. Indien een dusdanige controle van de passende verdeling van de risico's binnen de bankgroep niet plaatsvindt, moeten andere maatregelen worden genomen om dit doel te verwezenlijken.

4. In het geval dat een dochteronderneming van een moederonderneming die een kredietinstelling is vergunning heeft verkregen in een andere Lid-Staat en daar is gevestigd, eisen de bevoegde autoriteiten die deze vergunning hebben verleend dat de verplichtingen van de artikelen 3 en 4 op niet-geconsolideerde of, in voorkomend geval, op subgeconsolideerde basis worden nageleefd.

5. Niettegenstaande de vereisten van lid 4 kunnen de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de vergunningverlening aan de dochteronderneming van een moederonderneming die in een andere Lid-Staat is gevestigd bij bilateraal akkoord hun verantwoordelijkheid voor het toezicht op de naleving van de verplichtingen van de artikelen 3 en 4 delegeren aan de bevoegde autoriteiten die de vergunning hebben verleend aan de moederonderneming en daar toezicht op uitoefenen. De Commissie en het Raadgevend Comité voor het bankwezen moeten in kennis worden gesteld van de strekking van dusdanige akkoorden.

Artikel 6

Overgangsbepalingen betreffende bestaande overschrijdingen van de grenswaarden

1. Indien op de datum van bekendmaking van deze richtlijn in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een kredietinstelling reeds een risico of risico's heeft aangegaan die de voor grote risico's geldende grenswaarden of de grenswaarde voor het totaal der grote risico's die zijn vastgesteld in artikel 4, overschrijden nemen de bevoegde autoriteiten de nodige maatregelen om de betrokken kredietinstellingen ertoe te brengen dat zij het betrokken risico of de betrokken risico's verlagen tot het niveau dat in deze richtlijn is bepaald.

2. Het proces dat strekt tot het doen verlagen van het risico of de risico's tot het toegestane niveau wordt omschreven, goedgekeurd, uitgevoerd en voltooid binnen de termijn die de bevoegde autoriteiten in overeenstemming achten met het beginsel van een gezond beheer en een eerlijke concurrentie. De bevoegde autoriteiten stellen de Commissie en het Raadgevend Comité voor het Bankwezen in kennis van het tijdschema voor het aangenomen algemene proces.

3. De kredietinstelling kan alleen in aanmerking komen voor de verlening van de in lid 2 bedoelde termijn mits zij geen maatregelen heeft genomen die tot gevolg zouden hebben dat de risico's worden verhoogd ten opzichte van het bedrag dat zij op de datum van de bekendmaking van deze richtlijn in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* beliepen.

4. De in lid 2 bedoelde termijn mag niet later verstrijken dan vijf jaar te rekenen vanaf 1 januari 1993. De kredieten op langere termijn, waarvan de contractsvoorwaarden door de leningverstrekkende kredietinstelling moeten worden nageleefd, mogen echter tot het verstrijken van die termijn worden voortgezet.

5. Gedurende een periode van ten hoogste vijf jaar, te rekenen vanaf 1 januari 1993, kunnen de Lid-Staten de in artikel 4, lid 1, gestelde limiet optrekken tot 40 % in de gevallen van kredietinstellingen die behoren tot de in artikel 4, lid 2, van Richtlijn 89/646/EEG bedoelde bijzondere categorieën. In een dergelijk geval wordt de in lid 4 bedoelde termijn teruggebracht tot een periode van drie jaar, die aanvangt bij het verstrijken van de in dit lid bedoelde periode. De betrokken Lid-Staten delen de

Commissie en het Raadgevend Comité voor het bankwezen de redenen mee waarom zij van deze mogelijkheid gebruik hebben gemaakt, alsmede de maatregelen die zij hebben genomen om de te grote risico's terug te brengen tot de voorziene limieten.

Artikel 7

Latere wijzigingen

1. De technische wijzigingen van deze richtlijn met betrekking tot de hierna genoemde punten worden vastgesteld volgens de procedure van lid 2:

— aanpassing van de definities in verband met de ontwikkelingen op de financiële markten;

— verduidelijking van de definities ten einde een eenvormige toepassing van deze richtlijn te verzekeren;

— aanpassing van de terminologie en de verwoording van de definities aan latere besluiten inzake kredietinstellingen en aanverwante onderwerpen;

— de in artikel 3, lid 1, bepaalde frequentie;

— verduidelijking of uitbreiding van de in artikel 4, leden 5 tot en met 9, bedoelde vrijstellingen;

— de in artikel 6, lid 4, bedoelde termijn.

2. De Commissie wordt bijgestaan door het in artikel 22, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn 89/646/EEG bedoelde Comité.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 8

Slotbepalingen

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1993 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen, naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.